SPECTATORII SE ANGAJEAZĂ SĂ ÎMBĂRBĂTEZE LA UNISON REPREZENTATIVA ROMÂNIEI ÎN IMPORTANTUL MECI CU PORTUGALIA

12 octombrie 1969, duminica spre care se îndreaptă toate speranțele iubitorilor fotbalului din țara noastră. Jocul cu Portugalia, principalul eveniment sportiv al lunii și poate al anului, a polarizat, pe drept cuvînt, atenția tuturor, de la micul licean — stăpînit de farmecul unui vis care cutează spre performanță — la bătrînul pensionar purtînd în suflet nostalgia vremurilor de glorie ale generației lui Bindea și Dobai; de la constructorul harnic al măreților edificii din zilele noastre, la omul de știință și cultură, sustras, fără regret, pentru moment, de la obișnuitele preocupări cotidiene.

Pretutindeni, pe străzi, în autobuze, pe culoarele școlilor sau în birouri, dar mai ales în lumea sportului, subiectul zilei este dezbătut cu pasiune și speranțe. Toți cei ce iubesc fotbalul știu cît de important este acest meci de care depinde în cea mai mare măsură calificarea pentru Mexic.

Spectatorul — marele aliat al jucătorilor noștri în confruntarea de duminică cu solii fotbalului lusitan — se pregătește să-și însoțească echipa pe drumul victoriei.

Mărturii ale unui sentiment de solidaritate și încredere, pe care le-am înserat în declarațiile de mai jos:

● „Sper într-o victorie românească"

„Jocul cu Portugalia constituie un examen dificil pe drumul, la capătul căruia fotbalul românesc are toate șansele să înscrie una din marile performanțe ale sportului din țara noastră: calificarea în turneul final din Mexic. Avem o echipă tînără și valoroasă, care anul acesta ne-a adus satisfacția unui început de afirmare internațională, așteptată de noi toți, cît de curînd și pe deplin, împlinită. Sper într-o victorie românească, la realizarea căreia o contribuție însemnată o pot aduce și spectatorii, ale căror încurajări trebuie să se facă simțite în special în momentele grele ale jocului.

La 12 octombrie, publicul este chemat să facă dovada unei sincere manifestări de credit, pe care tricolorii noștri — sînt convins — că se vor strădui să nu o dezmintă".

Dr. PETRE COTEȚ
profesor universitar

● „Sînt convins că jucătorii noștri vor dărui TOTUL în acest joc"

„Datoria noastră — a tuturor iubitorilor de fotbal de pe meleagurile țării — este aceea de a susține cu toată căldura echipa care dă lupta pentru înscrierea României pe tabelul celor 16 mari formații ale lumii, prezente la Mexic. De la început ne exprimăm toată încrederea în evoluția jucătorilor noștri, care, știind ce răspundere apasă pe umerii lor, se vor dărui, sînt convins, fără nici o reticență pentru obținerea victoriei. Îi vom încuraja mereu, ca ei să „prindă aripi" în joc, să-și pună în valoare tot potențialul ofensiv și toată hotărîrea și dirzenia în apărare.

Simțind că inimile noastre bat la unison cu ale lor, nu se poate ca reprezentanții României să nu ne aducă satisfacția victoriei în acest meci".

DUMITRU IORGA
maistru la „Prefabricate"-Giurgiu

● „Să încurajăm CONTINUU echipa din teren!"

„Sînt unul dintre jucătorii care-și dau perfect de bine seama cît de mult înseamnă un îndemn, o încurajare venită din tribune, la momentul oportun. Și înțeleg prin „momentul oportun" acele clipe cînd adversarul presează, cînd nu-ți iese o pasă, un dribling, cînd ratezi dintr-o poziție favorabilă. Or, în ultima vreme, la noi, spectatorii s-au obișnuit să aplaude, să încurajeze, numai atunci cînd echipa favorită „merge", cînd se află peste adversar. Duminică, inimile noastre, ale tuturor iubitorilor fotbalului, jucători și spectatori, trebuie să bată numai pentru echipa națională, de la început și pînă la sfîrșitul meciului. De aceea consider că este absolut necesară o încurajare continuă a echipei, a fiecărui jucător în parte, indiferent de ceea ce se întîmplă pe teren. În ceea ce mă privește, promit că voi fi un... spectator model".

EMIL DUMITRIU
internațional

● „Vreau o zi de 12 octombrie fericită"

„Miercurea trecută, pe patul de spital, suferința mi-a fost dublată, că eu, Ștefan Bănică, microbist de o viață, sînt nevoit să lipsesc de pe „23 August" unde, într-un cuplaj celebru, juca și Rapidul meu. Ulterior mi s-a povestit de comportarea slabă a echipei, de jocul practicat de internaționalii Dan și Răducanu. Dar tot am regretat absența, pentru că nu concep ca o întîmplare nefericită să anuleze pasiunea.

Se știe că în fotbal pot fi zile foarte proaste și zile foarte bune. Aceea din 12 octombrie sînt sigur că va fi o zi fericită. Am încredere în băieții noștri, am credința că vor obține victoria, chiar dacă, prin absurd, va trebui să jucăm cu o minge de cîrpă. Eu unul voi fi alături de ei, în tribună; ignorînd convalescența cu rigorile ei nesuferite Da, de la 10 dimineața eu voi fi în tribună!

Sst, să nu mă audă cumva soția și domnul doctor".

ȘTEFAN BĂNICA
actor

● „Să strigăm în fiecare minut HAI ROMÂNIA"!

„Am urmărit, pe micul ecran, ceea ce s-a întîmplat miercuri, 1 octombrie, pe stadionul 23 August din București. Același stadion care va găzdui și decisiva partidă cu Portugalia. Fără îndoială, echipele noastre care au evoluat în acel trist cuplaj, nu au jucat la nivelul așteptărilor. Dar nici zecile de mii de spectatori din tribune n-au făcut nimic pentru a le încuraja. Pînă și fazele cele mai frumoase n-au fost răsplătite decît cu puține aplauze. Este regretabil. Pentru că atît Rapidul, cît și Steaua aveau nevoie de încurajări. Națională cu atît mai mult, duminică 12 octombrie! Ah, cît de mult aș dori ca stadionul 23 August să fie în această zi un adevărat vulcan, iar spectatorii să strige în fiecare minut, neîntrerupt, „Hai România".

Băieții noștri, în care am mare încredere, trebuie să simtă în permanență ajutorul tribunelor într-o partidă cu asemenea miză. Să fim deci alături de ei, fără a înceta o clipă să-i încurajăm".

ILIE TRANCĂ
muncitor constructor la Porțile de Fier

ADEVĂRURI CARE NU TREBUIE OCOLITE!

Tradiția în fotbalul nostru este ca un rezultat bun să tragă cu buretele peste un rezultat slab anterior. Așa se întîmplă de ani de zile în campionat ca și în palmaresul internațional, o lume de părinți afectați de notele proaste și bucuroși la notele bune ale copiilor, un carusel de zîmbete și suspine care pînă în cele din urmă dăunează, copiilor cînd ajung la bacalaureat, fotbalului cînd i se sapă în adîncime ogorul.

Dorim cu toții victoria din meciul cu Portugalia, dar nu dorim să uităm că performanța vedetelor noastre nu va putea rezolva dintr-un condei problemele de bază ale fotbalului nostru.

Iată ce știm de mult, ce repetăm mereu cu riscul de a fi plicticoși, dar trebuie să consemnăm că de cîtva timp și Federația română de fotbal privește foarte lucid această problemă. Într-un referat adresat conducerii C.N.E.F.S. forul nostru de specialitate afirmă că *„succesele echipei naționale în preliminariile campionatului mondial nu pot fi puse în nici un caz pe seama unui revirment al fotbalului în țara noastră"* și, în continuare, solicită unele măsuri care să îmbunătățească radical activitatea fotbalistică.

Desigur, rezultatele atît de supărătoare înregistrate de U.T.A. și Rapid în cupele europene au arătat clar cît de mult adevăr este exprimat de neconcordanța dintre performanțele apreciabile și starea generală a fotbalului. Pentru fotbal nu poate fi nici o mîngîiere faptul că și în alte sporturi există asemenea nepotriviri, de care nu este lipsit nici măcar tenisul de cîmp, care a ajuns la superba performanță, cu Țiriac și Năstase, să dispute finala „Cupei Davis".

O ședință convocată de Biroul federal al F.R. Fotbal, la două zile după eșecurile echipelor U.T.A. și Rapid și rezultatul de egalitate dintre Steaua și Glasgow Rangers, nu a evidențiat decît ceea ce se cunoștea dinainte.

În primul rînd, antrenorii echipelor s-au rezumat la generalități ca și în alte asemenea ocazii. Au ocolit greșelile de instruire, de pregătire a echipelor. Cine i-a ascultat, în special pe C. Bărbulescu de la Rapid și N. Dumitrescu de la U.T.A., a avut impresia că nu vorbesc specialiști în fotbal, ci spectatori din tribune. În locul unor analize temeinice, s-au mărginit să se vaite, de parcă federația sau altcineva ar fi vinovați de faptul că Rapid a jucat cu cinci tineri de 20 de ani, ca și cum acest club, Rapid, n-ar ști de cîtva ani că trebuia să găsească înlocuitori adecvați pentru Ionescu și Dumitriu, pentru Motroc și Greavu; la fel U.T.A. pentru Lereter, ca să nu mai amintim pe jucătorii necorespunzători — din ambele formații — pentru valoarea unor echipe care reprezintă fotbalul în competiții internaționale. Dacă U.T.A. era obligată să participe în „Cupa campionilor", Rapid — care, după spusele antrenorului său, își reorganizează de astă vară echipa — *de ce nu a refuzat de atunci* să ia parte la o întrecere pentru care nu era pregătită, căci valoarea „Cupei europene a tîrgurilor" a ajuns să fie cel puțin egală cu a „Cupei Cupelor"? Fără îndoială că nu numai antrenorii sînt vinovați. Conducerile cluburilor și, mai ales, jucătorii au o mare parte de răspundere și acest aspect trebuie serios analizat.

Sancțiunile dictate de Biroul federal împotriva echipelor U.T.A. și Rapid — interdicția de a susține un an de zile jocurile amicale și internaționale în țară sau peste hotare, chiar dacă și-ar cîștiga drepturi pentru cupele europene — sînt binevenite și în măsură să atragă serios atenția tuturor conducerilor echipelor care ar neglija pe viitor pregătirea și randamentul în întrecerile internaționale.

Nu ne putem declara, însă, de acord cu măsurile luate de Rapid împotriva a doi jucători, *Dan* și *Răducanu* (trei și respectiv, două etape), deoarece considerăm că întreaga echipă feroviară, inclusiv antrenorii și conducerea, poartă vină în egală măsură pentru comportarea neadmisibilă din meciul cu Vitoria Setubal, indiferent de valoarea adversarilor. Nici un jucător rapidist nu a făcut TOT CE POATE pentru a activa normal, antrenorii AU SUBAPRECIAT PARTENERII DE ÎNTRECERE ȘI N-AU PREGĂTIT TEMEINIC ECHIPA, iar conducătorii S-AU MULȚUMIT CU MOTIVĂRILE TRANDAFIRII ale antrenorilor.

Din ședință a rezultat că atmosfera de la clubul Rapid este nefavorabilă unei bune activități. De ce oare jucătorii nu se mai înțeleg, de ce Dumitriu II, care a „jurat" public de atîtea ori pentru Rapid, vrea acum să plece în cazul obținerii permisiunii de joc din partea medicilor?

Considerăm că este util ca Federația română de fotbal să nu ratifice sancțiunile dictate de Rapid împotriva jucătorilor și antrenorilor, ci să aștepte consumarea meciului cu Portugalia, pentru ca, după aceea, să analizeze activitatea secțiilor de fotbal ale Rapidului și U.T.A.-ei — și nu numai ale acestora — și să fie luate măsurile cele mai eficace în vederea unei activități rodnice la principalele cluburi din țară.

Încă o dată, un eventual rezultat favorabil cu Portugalia nu trebuie să schimbe nimic din spiritul de răspundere cu care trebuie privită reprezentarea internațională a fotbalului nostru și însănătoșirea vieții organizatorice și tehnice a cluburilor.

Carnet

ZIUA ACEEA!

de DAN OLTEANU

Toate grupele europene ale preliminariilor campionatului mondial de fotbal fierb în cazanele lor. Sute de mii de oameni, ba chiar milioane, palpită pentru echipele lor, de drag să le vadă în țara lui Montezuma. Poate că farmecul Mexicului arătat timp de o lună de zile la peste o jumătate de miliard de oameni de pe mapamond, adaugă la mîndria fiecărei națiii de a se vedea reprezentată în turneul final al „Cupei Jules Rimet".

Din 135 de țări afiliate la F.I.F.A., doar 16 vor fi reprezentate în Mexic, însă locuri sînt numai 14, fiindcă Anglia, campioana mondială, și Mexic, țara gazdă, au din oficiu două locuri. În Europa — doar opt echipe (fără Anglia. Din opt grupe, doar Belgia s-a calificat; în rest, cazanele fierb...

Parcă în grupa echipei României cazanul fierbe cel mai tare. Poate că ni se pare nouă, de emoție. Poate că adversarii știu ceva. Poate că ei au luat **moda Herrera.** Amenință pe favoriți. Iată de ce **elvețianul Ballabio,** învins la Lausanne (recent și în amicalul de la Istanbul) și încă nedat afară, susține morțiș că Portugalia ne va învinge la București; iată de ce **grecul Petropoulos** nici n-a luat bine în primire echipa de la Dan Gheorghiadis și vrea să bată România la București; iată de ce **portughezul Antunes este** convins că va repeta turul de forță al Portugaliei atunci cînd a învins Turcia la Istanbul și Cehoslovacia la Bratislava, cu același scor, 1—0, în preliminariile Anglia '66. Toți împotriva noastră! Noi împotriva tuturor! Fiindcă și federației mexicane sînt convins că i-ar plăcea să vină Portugalia, pentru că are nume mare în fotbal și pe Eusebio, poate că și F.I.F.A. gîndește la fel, dar s-ar putea să le jucăm tuturora festa și vor primi pe România, cu nume mare în lume, dar jucători mai mici ca Eusebio.

Antrenorul Petropoulos, întrebat de ce va depinde succesul sau insuccesul de la București, a răspuns: **„Totul va depinde de dispoziția jucătorilor mei IN ZIUA ACEEA".** Iată un antrenor care nu vrea să fie prea firoscos și reduce la adevăruri mai simple tentativa echipei lui de a învinge pentru prima oară echipa României chiar la ea acasă.

Acest adevăr este valabil și pentru noi. Totul depinde de **modul cum se** vor simți **în ziua aceea** și mai cu seamă cum vor acționa jucătorii în cele 90 de minute. Are mai puțină valoare **cum** s-a mișcat echipa **sau** jucătorul X la antrenament, la verificare, firește cu condiția ca echipa și jucătorul să reprezinte **ceva; rămîne** hotărîtor **în ce măsură** aportul jucătorilor va fi la cel mai bun nivel în timpul desfășurării jocului. Se poate anticipa, se poate măsura această dispoziție de joc? Într-o măsură oarecare da. Complet este aproape imposibil, fiindcă omul nu este o mașină, cu atît mai mult într-un joc sportiv ca fotbalul. O pregătire adecvată, o mobilizare conștientă și un suport moral din partea publicului pot ajuta enorm ca **ZIUA ACEEA** să fie ziua unui succes deplin.

Ar fi bine să dăm puțin **frîu liber** imaginației și să ne închipuim că în transmisiile televizate din Mexic ale meciurilor de fotbal din bătălia pentru titlul mondial '70 am vedea în cîteva meciuri și echipa României. Pe băieții noștri. Așa cum îi știm, cu calitățile și cu scăderile lor, dar tot **ai noștri** rămîn. Cu cîtă emoție i-am urmări, cît am palpita pentru ei, ce mîndri am fi dacă vor face o ispravă, două!...

Pentru a transforma **dorința în realitate,** va fi necesar ca duminică echipa să **simtă** căldura noastră, a tuturora. Să fie stadionul „23 August" un cazan care fierbe neîncetat, în spriiinul echipei naționale, **în fiecare minut,** cum spune alăturat atît de frumos, cititorul nostru.

Să lăsăm la o parte, pentru 90 de minute, orice pasiune de club, orice animozitate, orice minimalizare a forțelor echipei. Să fim în ziua aceea, de 12 octombrie, cu toții, purtători ai tricourilor naționale, să ne susținem echipa, să ne stimăm adversarii, dar să-i învingem. Să facem să răsune undele, telexurile și firele telefonice din lume de știrea că echipa României este **virtual** calificată pentru Mexic!